

**ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ
ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΡΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ**

**«ΤΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ»
(ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΕΚΚΔΟΤΙΚΗ)**

ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ: 2023-2024

ΣΚΗΝΗ 1η

[Σκηνικό προετοιμασίας της πόλης για τη γιορτή των Χριστουγέννων. Χορευτικό στο οποίο οι κάτοικοι κρατάνε στολίδια, δεντράκια, γιρλάντες, δώρα και φωτάκια. Όταν τελειώσει το χορευτικό, απαγγέλλουν.]

Η πόλη μας, η πόλη μας είναι ξεχωριστή!
Πάντα πριν τα Χριστούγεννα την κάνουμε λαμπρή.
Μήνες προετοιμαζόμαστε με περισσή χαρά,
να γίνει η ωραιότερη, να νιώθουμε καλά.

Έλατα καταπράσινα με ακριβά στολίδια,
λαμπιόνια εκτυφλωτικά κι αμέτρητα φτιασίδια,
πολύχρωμα γυαλιστερά πακέτα τυλιγμένα,
τα σπίτια στην εντέλεια, όμορφα στολισμένα.

Το δέντρο στην πλατεία μας περήφανο, ψηλό!
Κάθε χρονιά το φτιάχνουμε όλο και πιο λαμπρό.
Ο Δήμαρχος περήφανος σε ειδική γιορτή
τα φώτ' ανάβει μονομιάς, πατάει ένα κουμπί.

Βιτρίνα κάθε κατάστημα σαν από παραμύθι,
μα κι όλοι οι φουρνάρηδες πάνε ένα ταξίδι,
να φέρουν εκλεκτά υλικά να φτιάξουν τα γλυκά τους,
πουτίγκες και γλυκίσματα, για τα εκλεκτά ψωμιά τους.

Έρχονται άνθρωποι πολλοί, μικροί μα και μεγάλοι,
την πόλη μας να επισκεφθούν, που δεν υπάρχει άλλη,
να τη θαυμάσουν, να τη δουν, για να την καμαρώσουν,
σε εμάς που τη στολίσαμε τα μπράβο τους να δώσουν.

Η πόλη μας, η πόλη μας, είναι ξεχωριστή!

Πάντα πριν τα Χριστούγεννα την κάνουμε λαμπρή.
Μήνες προετοιμαζόμαστε με περισσή χαρά,
να γίνει η ωραιότερη, να νιώθουμε καλά.

ΣΚΗΝΗ 2η

[Σκηνικό ερχομού φτωχής οικογένειας προσφύγων στην πόλη. Χορευτικό πιο αργό-λυπητερό από την οικογένεια και έντονο-θυμωμένο από τους κατοίκους (οι κάτοικοι δεν είναι ανάγκη να είναι τα ίδια παιδιά με πριν). Αντίθεση ρούχων και αντικειμένων των μεν με τους δε, αντίθεση πλούτου-φτώχειας. Όταν τελειώσει το χορευτικό, απαγγέλλουν.]

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Το σπίτι μας το χάσαμε, χάσαμε και τη γη μας,
το σπίτι μας, το σπίτι μας ήτανε η ζωή μας.
Κει μέσα παντρευτήκαμε, γεννήσαμε τον γιο μας,
κει μέσα όλοι οι κόποι μας, χάθηκε, πάει το βιος μας!

Είναι μια μπάλα η ζωή, μια μπάλα που γυρίζει.
Δεν είναι μπάλα σαν κι αυτή του δέντρου που γυαλίζει.
Τυχαίνει να 'ναι σκοτεινή, θαμπή και σε πληγώνει,
σου ανατρέπει ό,τι ήξερες και σε καταπλακώνει.

Κάποτε φεύγεις από εκεί που ήτανε η γη σου,
πόλεμος στην πατρίδα σου, πια δεν είναι δική σου.
Άλλη πατρίδα αναζητάς, γη να κατασταλάξεις,
μια πόλη για να σε δεχτεί, τη μοίρα σου ν' αλλάξεις.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Τους είδατε, τους είδατε; Φτωχοί και καημένοι!
Στην πόλη μας δε θέλουμε να 'ρθουν κατατρεγμένοι.
Η πόλη μας –Θεέ μου, τι κακό!– τη λάμψη της θα χάσει,
άμα ζητιάνους, πρόσφυγες δεχτεί μέσα να μπάσει.

Η πόλη, το στολίδι μας, χάνει την ομορφιά της.
Τόση ασχήμια πώς μπορεί να βρίσκεται κοντά της;
Τη θλίψη τους δε θέλουμε ούτε τη σκοτεινιά τους,
ό,τι προβλήματα έχουνε είναι μόνο δικά τους.

Να φύγουν, να ξεκουμπιστούν, αλλού να παν να μείνουν!
Οι στολισμοί που κάναμε χαρά μόνο να δίνουν.
Σ' ό,τι μαύρο στενάχωρο κλείνουμε τ' αυτιά μας,
μόνο σε χρώμα και γιορτή να πέφτει η ματιά μας.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Το σπίτι μας το χάσαμε, χάσαμε και τη γη μας,
το σπίτι μας, το σπίτι μας ήτανε η ζωή μας!

ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Τους είδατε, τους είδατε; Φτωχοί και καημένοι!
Στην πόλη μας δε θέλουμε να 'ρθουν κατατρεγμένοι.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Άλλη πατρίδα αναζητάς, γη να κατασταλάξεις,
μια πόλη για να σε δεχτεί, τη μοίρα σου ν' αλλάξεις.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Σ' ό,τι μαύρο στενάχωρο κλείνουμε τ' αυτιά μας,
μόνο σε χρώμα και γιορτή να πέφτει η ματιά μας.

ΣΚΗΝΗ 3η

[Οι κάτοικοι (δεν είναι ανάγκη να είναι τα ίδια παιδιά με πριν) πάνε να παραπονεθούν στον Δήμαρχο και τους Συμβούλους του για την έλευση των προσφύγων στην πόλη τους. Σκηνικό γραφείου.]

ΔΗΜΑΡΧΟΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Την ψήφο σας, την ψήφο σας πάντοτε τη ζητάμε,
την ψήφο σας για εκλογή όλοι μας κυνηγάμε!
Στην κάλπη κάθε ψήφος σας για μας πρέπει να πέσει,
θέλουμε αξίωμα υψηλό, να άρχουμε, μια θέση!

Μια πόλη θέλει αρχηγό, θέλει τον Δήμαρχό της
να νοιάζεται, να διοικεί πάντα για το καλό της.
Κι ο Δήμαρχος τριγύρω του να 'χει τους Συμβούλους του,
να νιώθει μια ασφάλεια με ανθρώπους δικούς του.

Πέστε μας τι θέλετε, όλα εμείς μπορούμε,
κάθε επιθυμία σας να ικανοποιούμε.
Εσείς σε μας την ψήφο σας κι εμείς το «ναι» για χάρες,
μια συμφωνία μυστική και φανερή στους πάντες.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Να διώξετε, να διώξετε κάθε κουρελαρία,
έχουμε αξιοπρέπεια, εξαίρεση καμία!
Την ψήφο μας σας δώσαμε, ακούστε τι θα πούμε:
Αν μείνουνε στην πόλη μας, αντίο θα σας πούμε!

Αντίο στα αξιώματα, την ψήφο μας ξεχάστε!
Τους ένοχους τρέξτε ευθύς αμέσως και δικάστε.
Διώξτε τους δίχως δισταγμό, πετάξτε τους στον δρόμο,
θέλουμε αξιοπρεπή κόσμο σ' αυτόν τον τόπο.

Δήμαρχε, κύριοι Σύμβουλοι, μέγα έχετε καθήκον
να προστατέψετε εμάς, της πόλης κάθε οίκο.
Εμπρός, τι κάθεστε λοιπόν, τι κωλυσιεργείτε;
Διώξτε τους πριν σας διώξουμε, στον δρόμο τώρα βγείτε!

ΔΗΜΑΡΧΟΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Την ψήφο σας, την ψήφο σας πάντοτε τη ζητάμε,
την ψήφο σας για εκλογή όλοι μας κυνηγάμε!

ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Να διώξετε, να διώξετε κάθε κουρελαρία,
έχουμε αξιοπρέπεια, εξαίρεση καμία!

ΔΗΜΑΡΧΟΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Πέστε μας τι θέλετε, όλα εμείς μπορούμε,
κάθε επιθυμία σας να ικανοποιούμε!

ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Διώξτε τους δίχως δισταγμό, πετάξτε τους στον δρόμο,

Θέλουμε αξιοπρεπή κόσμο σ' αυτόν τον τόπο.

[Ακολουθεί κάτι σαν χορευτικό στο οποίο τρέχουν ο Δήμαρχος και οι Σύμβουλοι, και με κινήσεις φαίνεται πως διώχνουν τους πρόσφυγες και από πίσω τους οι κάτοικοι που ελέγχουν τις κινήσεις τους. Με λυπητερή μουσική φεύγουν οι πρόσφυγες.]

ΣΚΗΝΗ 4η

[Μπαίνουν οι φουρνάρηδες με τα σκουφιά των φουρνάρηδων και πλάστες. Μπαίνουν οι μάστορες των παιχνιδάδικων κρατώντας εργαλεία. Μπαίνει ο μαέστρος με την ορχήστρα και τη χορωδία του. Χορευτικό.]

ΦΟΥΡΝΑΡΗΔΕΣ

Ζύμη, ζυμάρι εκλεκτό, ανάψαν τα μαγκάλια,
φτιάξαμε κάθε λιχουδιά να τρέχουμε τα σάλια·
κουραμπιέδες αχνιστούς, λευκούς, πασπαλισμένους,
κορμούς γλυκούς και νόστιμους, μέλι σιροπιασμένους.

Σοκολατάκια γεμιστά κάστανο και καρύδι,
να τρώει η μάνα κι ό,τι μπορεί στο σπλάχνο της να δίνει.

Μελομακάρονα ζεστά και μαλακά στο δόντι,
πουτίγκες, βασιλόπιτες, φουσκώνεις σαν μπαλόνη.

Διώξαμε τους παρείσακτους και με χαρά μπορούμε

Χριστούγεννα να ζήσουμε, αξίζει να χαρούμε!

Ψήσαμε ό,τι φανταστείς που περιέχει ζύμη,
σπάει απ' τη μοσχοβολιά όλου του κόσμου η μύτη.

ΜΑΣΤΟΡΕΣ

Χριστούγεννα θα πει χαρά, θα πει πολλά παιχνίδια,
μερόνυχτα δουλέψαμε σφυριά μα και κοπίδια.
Φτιάξαμε κούκλες, λούτρινα, καράβια, αεροπλάνα,
αμάξια, κύβους, άλογα, φάρμες, στρατιωτάκια.

Κόβαμε και κολλούσαμε μικρό μεγάλο πράγμα,
καθένα απ' τα παιχνίδια μας είναι ποιότητ' άλφα.

Αξίζει να ξοδέψετε άφθονο τόσο χρήμα,
να μπείτε στο εορταστικό των Χριστουγέννων κλίμα!

Διώξαμε τους παρείσακτους και με χαρά μπορούμε
Χριστούγεννα να ζήσουμε, αξίζει να χαρούμε!
Φτιάξαμε ό,τι φανταστείς που λέγεται παιχνίδι,
μένει η τσέπη αδειανή, στις αγορές ενδίδει.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ - ΟΡΧΗΣΤΡΑ - ΧΟΡΩΔΙΑ

Και ένα και δύο και εμπρός πάμε για να τα πούμε
κάλαντα, ύμνους γιορτινούς, ρυθμούς για να χτυπούμε.
Φωνές αγγελικές γλυκιές, ουράνιες μελωδίες,
νότες ψηλές και χαμηλές, νότες και συγχορδίες.

Πλήκτρα στο πιάνο και χορδές, βιολί, κιθάρα, ντέφι,
η μουσική μας θελκτική σε κάθ' επισκέπτη γνέφει
να πλησιάσει, να ακουστεί κάθε δημιουργία,
η πιο όμορφη ημέρα μας, Χριστούγεννα αργία!

Διώξαμε τους παρείσακτους και με χαρά μπορούμε
Χριστούγεννα να ζήσουμε, αξίζει να χαρούμε!
Μελωδικοί οι ήχοι μας θα σας ανατριχιάσουν,

την τέχνη, το ταλέντο μας όλοι θα το θαυμάσουν.

[Σιγά σιγά χαμηλώνουν τα φώτα και ακούγεται τρομακτική μουσική. Οι φουρνάρηδες ανοίγουν ντουλάπια, βρίσκουν τα γλυκά, τα δοκιμάζουν και τα φτύνουν, γιατί είναι χαλασμένα. Οι μάστορες βρίσκουν τα παιχνίδια τους σπασμένα. Ο μαέστρος και οι μουσικοί βρίσκουν κομμένα τα σύρματα και ξεκούρδιστα τα όργανα.]

ΦΟΥΡΝΑΡΗΔΕΣ

Τι κακό, τι κακό, τι συμφορά μάς βρήκε!
Χάλασαν όλα τα γλυκά, τις ζύμες μας, αχ, δείτε.
Τι κακό, τι κακό, τι συμφορά μεγάλη!
Πού ζάχαρη κρυσταλλική να βρούμε τώρα άλλη;

ΜΑΣΤΟΡΕΣ

Τι κακό, τι κακό, τι συμφορά μάς βρήκε!
Έσπασαν τα παιχνίδια μας, τους κόππους μας, αχ, δείτε.
Τι κακό, τι κακό, τι συμφορά μεγάλη!
Πού ξύλο, ύφασμα, μπογιά να βρούμε τώρα άλλη;

ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Τι κακό, τι κακό, τι συμφορά μάς βρήκε!
Ξεκούρδιστα τα όργανα, μικρόφωνα, αχ, δείτε.
Τι κακό, τι κακό, τι συμφορά μεγάλη!
Πού νότες πια θα παίξουμε, πού μελωδία άλλη;

ΟΛΟΙ

Τι κακό, τι κακό, τι συμφορά μάς βρήκε!

Χάλασαν τα Χριστούγεννα, καταστροφή, αχ, δείτε.
Τι κακό, τι κακό, τι συμφορά μεγάλη!
Πού θα βρει τώρα η πόλη μας την αίγλη της και πάλι;

ΣΚΗΝΗ 5η

[Σκηνικό πόλης. Ο Δήμαρχος και οι Σύμβουλοι ετοιμάζονται να φωταγωγήσουν την πόλη. Χαρούμενη ζωνηρή μουσική.]

ΟΛΟΙ

Ένα και δύο και τρία και πάμε!

Το κουμπί ευθύς πατάμε,
για να γίνει το φως.
Φως, φως, φως!

Μπράβο μας και εύγε μας,
είμαστε σπουδαίοι!
Φωτίσαμε την πόλη μας
με φως, φως, φως!

Πόλη αξιοθαύμαστη,
όλοι τη θαυμάζουν.
Όλοι εμάς θαυμάζουν.
Παντού το φως, φως, φως!

Είμαστε οι καλύτεροι,
καθένας μας ζηλεύει,
την πόλη μας ζηλεύει.
Έχουμε το φως, φως, φως!

Ανάψαμε το φως,

παντού τριγύρω φως.

Είμαστε το φως.

Φως, φως, φως!

[Μένουν ακίνητοι. Η σκηνή ολόφωτη. Αλλάζει η μουσική σε αργή και λυπητερή. Η οικογένεια των προσφύγων περνά από εκεί στον δρόμο της φυγής. Στέκονται και κοιτάνε τους χαρούμενους ανθρώπους. Εκείνοι κλαίνε, σκουπίζουν τα μάτια τους. Καθώς φεύγουν, γίνεται απότομα ΑΠΟΛΥΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ.]

ΣΚΗΝΗ 6η

[Πρωί Χριστουγέννων. Τα φώτα χαμηλωμένα, σχεδόν σκοτεινά. Σε μια άκρη, σκηνικό που να θυμίζει εκκλησία. Κεριά και η εικόνα της Γέννησης του Χριστού. Ιερέας που περιμένει τον κόσμο. Σε άλλες μεριές της σκηνής, οι κάτοικοι με τα μούτρα κατεβασμένα στα σπίτια τους. Ξαφνικά η οικογένεια των προσφύγων μπαίνει αργά αργά στη σκηνή. Ένα αστέρι από πάνω τους τους ακολουθεί. Πηγαίνουν προς την εικόνα της Γέννησης και προσκυνούν. Τα φώτα όλο και δυναμώνουν. Ακούγονται χαρμόσυνες καμπάνες. Οι κάτοικοι βγαίνουν γεμάτοι περιέργεια από τα σπίτια τους και πάνε προς την εκκλησία να δουν τι συμβαίνει. Ακούγεται το Απολυτίκιο των Χριστουγέννων. Αρχίζουν να χαμογελούν, συνειδητοποιώντας το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων.]

ΟΛΟΙ

Θαύμα μεγάλο, θαυμαστό τώρα εδώ συμβαίνει!

Φως Χριστουγέννων αληθινό κάθε καρδιά γλυκαίνει.

Ανέσπερο Φως Άκτιστο η Γέννησή Σου φέρνει,
ελπίδα, αγάπη και χαρά μες στην ψυχή σημαίνει.

Χριστούγεννα χωρίς Χριστό, θλίψη, λύπη, σκοτάδι.

Χριστούγεννα χωρίς Χριστό, ο άνθρωπος πονάει.

Χριστούγεννα χωρίς Χριστό, μεγάλη απουσία.

Χριστούγεννα χωρίς Χριστό, γιορτή δίχως ουσία!

Η Γέννησή Σου, Κύριε, μόνη παρηγοριά μας,
με δάκρυα συγκίνησης γεμίζει η ματιά μας.
Η Γέννησή Σου, Κύριε, δίνει σ' όλα ουσία,
σε κάθε δυσκολία μας η μόνη παρουσία!

Θαύμα μεγάλο, θαυμαστό τώρα εδώ συμβαίνει!
Φως Χριστουγέννων αληθινό κάθε καρδιά γλυκαίνει.
Ανέσπερο Φως Άκτιστο όλη τη γη φωτίζει.
Φως Χριστουγέννων αληθινό κάθε καρδιά στολίζει.

Φως Χριστουγέννων,
Φως Αληθινό,
το μόνο Φως!
Φως Ανέσπερο, Φως,
Άκτιστο Φως,
Φως, Φως, Φως!

[Έρχονται κάποια παιδιά και προσφέρουν δώρα στο παιδί-πρόσφυγα και γλυκά και κάτι ζεστό να φορέσει. Αγκαλιάζουν και υποδέχονται και τους γονείς του στην πόλη. Όλοι μαζί τραγουδάνε το «Άγια Νύχτα» ή το «Ποιο να 'ναι αυτό το μικρό παιδί;»]

ΤΕΛΟΣ